

בע"ה כז' בתמוז תשע"א

29.7.2011

גליון מס' 2662

פרשת מסעי

מסעי כח' בו. אין להפסיק במב' המסעות. מפטירין (ירמיהו ב') "שמעו דבר ה' עד "יהודה", ומוסיפין פרשה ד' בסימן שלישי "הלא מעתה" עד "אלוף נעורי אתה". מברכים החודש ר"ח מנחם אב ביום ב'. אין אומרין הזכרת נשמות ולא אב הרחמים. **מנחם אב** המולד יום שבת קודש שעה 3 עם 40 דק', 12 חלקים. לוח א"י, הרב טוקציינסקי

שעור פרשת שבוע: גדי סמואל

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.05	זמן תפילין /טלית	19.20	הדלקת נרות
9.22	סוף זמן ק"ש	19.30	מנחה א' 14.00 ב' 19.30
19.35←19.39	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.25	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.57	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
<u>8.00</u>	שחרית נוער	20.16	צאת השבת

אחות תורנית השבת – חגית קאופמן

ש ב ת
ש ל ו מ

אלה מסעי

"אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים":

אלה מסעי, רצה האל יתברך, שיכתבו מסעי ישראל, להודיע זכותם בלכתם אחריו במדבר בארץ לא זרועה, באופן שהיו ראויים להיכנס לארץ. (ספורנו).

רש"י על הפסוק, משנה ממנהגו, ופותח את פרושו בשאלה, ולא מסתפק ישר בתשובה:

"אלה מסעי, למה נכתבו המסעות הללו" ? ...

רש"י מתרץ את השאלה, בשני מדרשים. הראשון מיסודו של רבי משה הדרשן. הוא אינו מסתפק בו, ומוסיף דרשה נוספת, הפעם מבית מדרשו של רבי תנחומא.

ואלה דברי מדרש תנחומא (ג): **"משל למלך שהיה בנו חולה, והוליכו למקום רחוק לרפאות. כיוון שהיו חוזרין, התחיל אביו מונה כל המסעות, אמר לו: כאן ישנו, כאן הוקרנו (התקררנו), כאן חששת את ראשך, וכו'."**

רבים מן הפרשנים מתקשים, על מה ולמה היה חשוב לתורה, למנות את כל המסעות שעברו בני ישראל במדבר ? ...

המשל של רבי תנחומא, מסייע לנו לרדת לעומק משמעותם של מסעות, אותם אנו עוברים לאורך חיינו. מסע, כל מסע, רבדים רבים יש בו. אין מדובר רק בהליכה מנקודה אחת – לאחור. מסע, בין אם קצר הוא, בין אם ארוך, קל – או קשה, זכות – או חובה – תמיד יש בו תחנות.

אי אפשר לנו להבין אל נכון, את המסע שעברנו, אם אין אנו מודעים לכלל התחנות, בהן חנינו. כמו בני ישראל במדבר, כך גם כל אחד ואחת מאיתנו, במסע הארוך שלנו – ילדות, נערות, עול מצוות, בגרות, הורות – ובעז"ה שיבה טובה, גם החיים שלנו מורכבים מתחנות. מי בנו שידע, היכן ישנו, היכן התקררנו – והיכן חשנו בראשנו, סופו שיגיע אל המנוחה ואל הנחלה. ואלה, כן אלה – הם המסעות שלנו.

"אלה מסעי", כל מסעות וחניות חוזר ומונה, כדי לפרש היכן היו חוננים" (רשב"ם).

מכאן שהחניות, חשובות מן המסעות.

צאוס ברט.

לעינב ורועי גולן
לדרורה ואורי רוזנמן
לסבתא מרים רוזנמן
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות חמות
להולדת הבת-הנכדה-הנינה

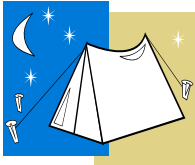
לשפרה ניר
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות
להולדת הנינה שירה
בת לדוד ואסנת
נכדה לרפי ושלומית ניר

לחנה גולדשמידט
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנינה
נכדה לאורי ושושי אלטמן
בת למיכל ומוטי שליסנברג

זה היה השבוע

השבוע התקיימה בסעד קיטנת אילן המסורתית. בקיטנה השתתפו 15 חניכים ממקומות שונים בארץ, מגילאי 7 וחצי עד 14. את הקיטנה ריכזו זו השנה השניה דני לוריא, והדריכו נערי ונערות התיכון וגם מדריכים מבחוץ. בקיטנה היו פעילויות מגוונות, בהן השתתפו גם אנשי הקיבוץ, מי בעזרה טכנית ומי בהעברת פעילויות. מרגש לראות את אנשינו ואת הנוער שלנו מתגייסים למען פעילות חשובה זו! פירוט לגבי הקיטנה נקרא בע"ה בשבוע הבא.

קיץ חם בארצנו, וגם האווירה החברתית מתחממת. זה התחיל במחאה על מחיר הקוטג', וכעת הפגנות מחאה על יוקר המחיה ועל מחירי הדירות, ועל הקושי של אנשים עובדים לחיות בכבוד בארץ שלנו. גם שביית הרופאים עוד נמשכת, ונראה כי אנשים יוצאים מהאדישות ומתחילים להאמין בכוחם לשנות את המציאות החברתית. ומה דעתכם, קוראינו היקרים על המחאה החברתית? האם ביקרתם באוהלים? נשמח לקרוא התייחסויות לעניין. ועוד באותו עניין, מוסר הרב ארי:

**בעקבות שביית הרופאים המתמשכת נקיים סדרת שיעורים בענייני רפואה.
נושא השבוע: כמה צריכים הרופאים להשתכר?
השיעור יתקיים בשבת אחה"צ (18:00) בבית הכנסת**

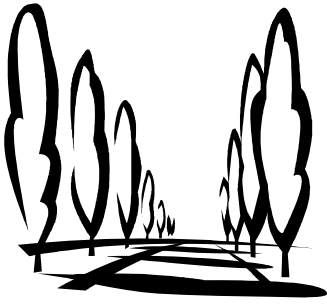

ומלחם לשעשועים: חגית יאסו משדרות, שעבדה כאן אצלנו בגן גפן, ניצחה במוצ"ש בגמר כוכב נולד! לאחר האירוע החלה התעניינות תקשורתית בגן גפן, וכך זומנה הגננת רונית קסלר לראיון לרשת ב', יחד עם שילה אמיתי, ילד הגן (ונכדס של ראובן ושושנה עברון). רונית סיפרה שחגית בחורה מקסימה שנקשרה לילדים, והילדים נקשרו אליה, ועקבו בדריכות אחר כל אודישן. היו ילדים שנשארו ערים במוצ"ש עד 12 בלילה לראות את הגמר, ובאו למחרת לגן בעננים...

ביום שלישי השבוע באה חגית לבקר בגן (כן, כן גם אצלנו, לא רק אצל פרס) קיבלה מהילדים אלבום ברכות, והצטלמה איתם, לשמחת כולם. כנראה שלא נראה אותה שוב עובדת בגן שלנו בתקופה הקרובה, שכן עליה לעבוד כעת על אלבום משלה ביחד עם עברי לידר. (ואל תשכחו למי היא העניקה את הראיון הראשון שלה לעיתונות...)

ביום רביעי התקיימה הרצאה של צחי קלנר בנושא כלכלת המשפחה. המרצה נתן סקירה של מושגי יסוד בכלכלה. בין השאר סיפר כי משפחה ממוצעת בישראל מוציאה בחודש כ-2,000 ₪ יותר ממה שהיא מכניסה. הוא סיפר כי אוברדראפט הוא המצאה שקיימת רק בישראל. משיכת היתר הזו מצטברת בסוף השנה לסכומים גבוהים, וכי אם אין שינוי בהתנהלות הכלכלית, המינוס רק גדל. המרצה המליץ לקבוע סדרי עדיפויות נכונים במשפחה, לערוך דו"ח הכנסות והוצאות, ולפי זה לקבוע מהי הדרך הטוב לחסכון. עוד הציע המרצה לקבוע יעדים לעתיד, להתחיל לחסוך עבור הילדים כבר כשהם קטנים, ולא לחשוב רק על הצעד הקרוב הבא. להרצאה הגיע קהל רב, ומשתתפים רבים דיווחו שההרצאה היתה מוצלחת. תודה למש"א על היוזמה. הרצאת המשך תהיה אי"ה ביום רביעי למחרת ט' באב. מוזמנים גם מי שלא היה בהרצאה הראשונה.

בשבועות האחרונים החלו גנני הנוי בעיבוד הקרקע לקראת שיקום הנוף הקיבוצי היפה והיקר לליבנו, שאבד לנו עם בניית הממ"דים. אנו מקווים ומתפללים שיצליחו במלאכתם ונזכה לקבל את פני השנה החדשה עם קצת ירוק בעיניים. דיווח מפורט- בע"ה בשבוע הבא.

אסתר רון זכרה לברכה

"היכל ועיר נדמו פתע
ונשתתקו שוקי פרס
ורק אי שמה קלרינטה
וקול כינור וקונטרבס.."

כך כתב נתן אלתרמן בשירו "שיר ערש" למחזה "אסתר המלכה", אלתרמן ניבא ולא ידע מה שניבא, ואכן היכל העיר נדס! ושוב אנחנו עומדים ברחבה החדשה של בית הכנסת, רחבה שיוצעת שמחה רבה ומצהלות ילדים מחד, אך מאידך בזמן קצר מדי, יודעת שוב ושוב גם עצב של פרידה, מעוד חוליה בשרשרת המייסדים של סעד.

נדמה כי החידוש היחידי הפעם הוא, שגם עמודי התאורה החדשים בשני צידיה של הרחבה, לבשו שחורים, ונראה כי הם מרכינים ראשם לכבודה של אסתר, שממנה אנחנו נפרדים היום.

אין בפי מילים גבוהות, וגם לא האדרה המקובלת בהספדים. הפעם חשבתי דווקא לציין את העוצמה שבשקט, את הכוח האדיר שיכול לפעם בלב גוף כה קטן, את המסירות והנתינה מבלי לבקש דבר, את הסבל העצור שבכוחות אדירים לא מצא את פורקנו, לא בטענות כלפי בשר ודם, ולא בהתרסה כלפי שמים כזו הייתה אסתר שכולנו הכרנו ואהבנו, צדקת נסתרת, אוהבת את קיבוץ סעד אהבת נפש, שלמה עם דרכה ובעיקר נחבאת אל הכלים, כאילו אומרת היא "אני היא לא החשובה כאן", העיקר הוא המשפחה, הקיבוץ, והמדינה שאליה עליתי בגיל כה צעיר.

על משקל הרשימה של אבא ז"ל לפני שנים רבות על "שלושת בעלי התפילה שהיו בעיירה", אני מבקש להזכיר את שלוש עלמות החן, שנפגשו בבית צעירות מזרחי, כאשר היו בנות 16, בסוף שנות ה 30 של המאה הקודמת, והקסימו את כל רואיהן. שלושתן מצאו את בני זוגן, ושלושתן יחדיו כנאמר "והחוט המשולש לא במהרה יינתק" הגיעו לסעד

כמה עצוב שכך או אחרת כולן חוו סבל עמוק, וכולן עצרו אותו בליבן, כאילו טבוע בדם הציכי שזורם בעורקיהן חומר מחסן שאין לו שיעור.

ראשונה הלכה מאתנו לפני שנים ארוכות אימא ציפ ז"ל, ואני עוד זוכר את אסתר שמגיעה לבית הורי באופן קבוע, יושבת ליד אימא, משוחחת כשעוד ניתן היה, ומלטפת מבלי להפסיק, כשכבר לא ניתן היה לשוחח.

והנה היום אנחנו נפרדים מאסתר- השנייה בחבורה, שכולנו ליווינו אותה, את בעלה בנימין ז"ל שממנו נפרדנו לפני שלוש וחצי שנים, ואת שאר בני המשפחה, כשניחתה עליהם מכת הברק, בתקופת מלחמת ההתשה, בעת שכדור של צלף מצרי פגע והרג את אריק זכרו לברכה, בנס יפה התואר, ובן המשק האולטימטיבי כפי שכל הורינו חלמו עליו. ככל שרצינו לעזור לתמוך ולסייע, כך מצאנו תמיד את אסתר והמשפחה, תומכת ומחזקת את הבאים בתעצומות נפש שאין למעלה מהן.

כל שנותר הוא לאחל למרים רוזמן שתיבדל לחיים ארוכים וטובים, האחרונה במשולש בנות צ'כיה בקיבוצנו- רק בריאות ואריכות ימים, בקרב משפחתה ואוהביה.

במגילת אסתר נאמר " ותהי אסתר נושאת חן בעיני כל רואיה... " ובהמשך " ותלבש אסתר מלכות", אלא שאסתר שממנה אנחנו נפרדים היום, לא רק לבשה, אלא בעיקר הלבישה. דורות של כלות בסעד, עברו תחת ידה של תופרת האיכות אסתר רון, שהתמחתה בשמלות כלה. בשקט, בהתחשבות ובנועם, ידעה אסתר להרגיע את הכלה ומשפחתה, וכמה אושר נסוך היה על פניה, בעת שצפתה בצניעותה מהפינה, במעשה ידיה להתפאר מתחת לחופת הקידושין.

הדסה אחותה של אסתר, חנוך, שלמה תמי, וכל בני המשפחה – אינני יכול שלא להעלות על נס, את הדרך הכל כך מכבדת ומסורה בה טיפלתם באמכם, ובעיקר חשוב לי לציין, את דור הנכדים שלא ראה בכך עול, אלא זכות גדולה. רק חינוך לעילא, ואהבת אין קץ לסבתא אסתר, יכלו לגרום לכך, ועל כך יישר כוח – שימשתם דוגמא והשראה לכולנו.

אני יודע כי אין בכוחן של מילים לנחם. אתם מצטרפים היום בצער, לחבורה הולכת וגדלה של בני הקיבוץ הזה, ששני הוריהם כבר אינם איתם. הצער עמוק וכואב, ובכל זאת אני מקווה ומתפלל שהגאווה, על כל הטוב שדור הנפילים הזה השאיר לנו, תצליח עד כמה שניתן להקל ולנחם.

ולאסתר היקרה- בתרגום חופשי של השיר "שלכת" נכתב:

" זכרך הוא נוף כל כך יקר,

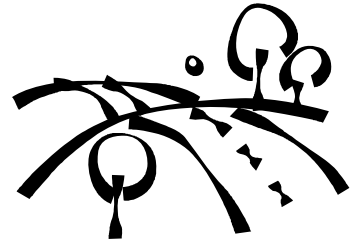
עכשיו רחוק עכשיו אכזר,

מעל ראשנו העצב שט,

לכי אל יקיריך בשמיים, בשקט ולאט."

נוחי בשלום על משכבך, ותהי נשמתך צרורה בצרור החיים.

בוקי בר"ט.

לזכרה של אסתר

מיום שהגעתי לסעד, עבדתי לסירוגין במתפרה, לעיתים לתקופות ממושכות, שבמהלכן עת עבדתי לצידה של אסתר – למדתי להכיר את תכונותיה המיוחדות .

גיליתי אישה קטנה - אך חזקה כלביאה!

בשביל אסתר העבודה במתפרה היתה שליחות! היא היתה דייקנית ללא פשרות! היו בה יושר וכנות בלי התחשבות. השמלה או החצאית שתפרה עבור חברה אחת לשנה או שנתיים - נתפרו לפי תור וסדר – לכולן לוותיקות ולצעירות. על התור שמרה בקפדנות יתרה.

ובכל זאת היו שזכו ליחס מיוחד: היו אלה **הכלות** הרבות שאסתר תפרה להן את שמלת הכלולות. בשמלות אלה השקיעה את כל מרצה - הכלות זכו ליחס חם, מאור פנים, רגישות והבנה לרצונותיהן המיוחדים. ליחס מיוחד זכתה גם אמא נהיר ז"ל, שאליה אסתר התייחסה בכבוד בהתחשבות ובהערכה, לא פעם בויתור בלב שלם וברצון.

ראיתי אצל אסתר אהבה למשפחה המורחבת, לאח ז"ל ולאחות שתבדליא ולבני ביתם, דאגה והתעניינות בכלם גם לרחוקים יותר. אסתר אהבה את סעד, השתתפה בשעורים, אהבה את התפילה בשבת ובחגים. במיוחד בלטה אהבה גדולה ומסירות ללא קץ למשפחה הגרעינית, לבנימין ז"ל ולילדים - לכל אחד בדיסקרטיות ובהבנה.

באצילות ידעה להתגבר על האסון בנפול אריק ז"ל .

השכילה להשלים ולקבל אי הבנות , בלי לשמור טינה לאיש. מעולם לא שמעתי ממנה תלונות וקיטורים.

אך מעל לכל – ראיתי אצלה – **צניעות, אמונה ובטחון בבורא עולם..**

כך אנצור אותה בליבי בגעגועים ובאהבה. יהי זכרה ברוך

דבורה הרצ

"היכן שאנו אוהבים הוא הבית. בית שרגלינו יכולות לעזוב, אך לא ליבנו."

שמחתי לראות אור בוקע מביתם של הורי ז"ל, בבואי לסעד במוצאי שבת האחרון. שמחתי לראות עגלת ילדים במרפסת, ולדעת שכנרת וגדי סמואל גרים בבית. נפרדתי מבית הורי, מהבית שלי, במבט אוהב ומפויס.

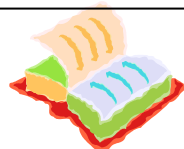
אני מבין עכשיו, שהמפגש החוזר עם הבית על כל מרכיביו: רהיטים, כלים, בגדים חפצים ומזכרות אישיות, הוא חלק מתהליך עיבוד האבל ולכן חשוב לתת פרק זמן ואפשרות להתלבט, לחשוב ולנצל את החום שנמצא עדין בבית.

יש לי מקום רב לזכרונות ולאהבה, ל"צידה לדרך" ולכל התובנות והשמחות שאבי ואימי העניקו לי בשפע בלתי יתואר וממלאים אותי יום יום. החלטתי שלחפצים, לרהיטים וכלי הבית צר המקום וחבל להיאחז בהם ולקדש כל כוס בה הורי שתו. בחרנו כמה חפצים שמורכבים מזיכרונות, כמה ספרים לנו ולילדינו, את כלי הקודש ומעט דברים נוספים שנוכל לצרפם לחיים שלנו ולשמוח בהם.

לאחר שליקטנו את הדברים שרצינו לקחת עימנו, בחרתי להעניק את שאר החפצים, ולשמח בהם מעגל רחב של אנשים. כך הפקדתי בידיים אוהבות את העציצים, הרהיטים, הספרים ומכשירי החשמל, בהרגשה שכל חפץ ימצא מקום חדש ואוהב. החלטה זו שמחה אותי מאוד. מרגע שעשיתי זאת, הפינוי נעשה פשוט יותר, ונטול רגשות אשם או הפסד.

קבלת הפנים החמה והצעות לעזרה מכל מי שפגשתי – הקלו עלי ושימחו אותי. על כך אני רוצה להודות לכם.

עֵת אֵת

לימודי יום השישי

נגמרה עוד עונת לימודים מהנה ומעשירה לנו הפנסיונרים, שיכולים להתפנות לשלוש שעות אקדמאיות, למלא מצברים וליהנות את הנפש והנשמה כל שבוע.

כל הכבוד לועדת ותיקים ובראשה ברוריה גורן, שבעקביות התמידה להביא לנו את מיטב הרבנים והרבניות ונותני השיעורים. אני רוצה לכתוב "ובראשם", אך כל אחד היה בראש – ביניהם הרב ארי שביאר היטב נקודות מפרשת השבוע (שעזרו לי מאד בשולחן השבת), הרב אוריאל בנר נתן לנו עיון תפילה, ובדיוק עכשו גמרנו ללמוד את תפילת שמונה-עשרה בצורה ממצה ביותר, והתפילה נראית לי אחרת וברורה יותר כמובן. הרב אלי קלינג המחיש לנו ברוחו הגדולה דברים אקטואליים מפרשת השבוע (חבל שרק פעם בחודש). הרב אסף ברלינר נתן שיעורים ממש מרתקים על גדולי ישראל, ואשתו, הרבנית זיוית, נתנה שיעור על דמויות לא מוכרות מהנביאים בספר מלכים. שיעורים מצוינים. לקראת החגים העשירה אותנו אפרת פראווי בשיעורים יפהפיים, ושרית הידענית נתנה שיעורים באזרחות ובספרות.

לא נשכח את חייציה שפינקה אותנו בפירות ועוגיות עם שתיה טובה בין השיעורים. לכולם לכולם תודה רבה רבה ולהתראות בע"ה בעונה הבאה.

יהודית מוסנלון

לפני כשבועיים, כשחזרתי מנסיעה לסעד, הקטנוע שלי שהיה ליד המזכירות לא התניע. השארתי אותו שם עד הבוקר כי אמרתי בין כך הוא מושבת, ואי אפשר לקחת אותו. למחרת חיכתה לי הפתעה לא נעימה: הטוסטוס אמנם נשאר במקום, אך מפתח ההתנעה - נעלם! ולא סתם נעלם, כי על מחזיק המפתחות היו שני מפתחות ומישהו עבד קשה מאד כדי להוריד את המפתח מהטבעת! את המפתח השני אפילו השאירה לי למזכרת היד האלמונית....

עמדתי אובד עצות מול התופעה, הרי ברור שהכוונה לא היתה לגנוב את הווספה, כי אז, לאחר נסיון כושל להתניע אותה אולי היה חברנו מתיאש ועובר הלאה. לא כן במקרה שלנו, שלכאורה מטרתו היחידה היתה ליטול את המפתח.

ועתה נשארתי השאלה: מדוע? מהי היתה כוונתו ומטרתו של הבן אדם הזה? בדיחה? מי צוחק על זה? למי הוא מספר את זה? אולי מדובר בחבורה ולא ביחיד?

או שמא הוא עשה זאת כדי "לחנך" את הנהג הרשלן שלא להשאיר מפתח בקטנוע? חינוך על ידי עונש. מזכיר לי הדבר מקרה דומה שקראנו עליו לפני זמן-מה ב"עלים". כן, אני מתכוון לדקירת צמיג של רכב שחנה במקום "לא מתאים" בשבת. הרי גם הם קיבלו עונש.

כדי לקצר את הסיפור הארוך, הייתי צריך להחליף את הסוויץ' של הקטנוע. מעבר להפסד הכספי והזמן המבוזבז על הזמנת הטכנאי, מדובר כאן גם בהשבתת כלי עבודה. בדיחה מוצלחת, אני יכול להגיד.

אך הטיפה האחרונה שבגללה לקחתי מקלדת וכתבתי את תגובתי לעניין היתה לפני יומיים כאשר פניתי למוסך בסעד להחלפת פלאג בטוסטוס (הוא עדיין לא התניע בקלות). תוך כדי שיחה עם המוסכניקים התברר שאני לא הקרבן היחיד של המחנך הגדול הזה. הם סיפרו לי שכבר שמעו 3-4 מקרים דומים בעבר.

בעיניי הדבר חמור מאד מכיוון שהוא הורס את האמון ההדדי שאמור לשרות בסעד. זהו מקום קטן ואנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו לקלקל יחסים חברתיים בגלל בדיחות "חינוכיות" כאלה.

מי שעושה דברים כאלה מתעלם מדברים הרבה יותר חשובים מסתם רשלנות או חוסר תשומת לב. מדובר כאן בחוסר חברתיות בוטה שלדעתי שהחברה שלנו כאן בסעד לא יכולה להרשות זאת לעצמה.

בפרקי אבות (פ"ד) כתוב: "אל תהי דן יחידי שאין דן יחידי אלא אחד". מעשים מסוג זה באים לקלקל במקום שיש צורך לחזק, לפורר במקום שצריך לעודד את תחושת ה"יחדיו".

אני למדתי לקח. אני כבר לוקח את המפתחות של הטוסטוס כל פעם שאני יורד ממנו. פצעים נרפאים לאט. תודה על החינוך.

אשר רונה

השבוע חל יום הזכרון לחברנו ידידיה כהן ז"ל. לזכרו, מובאים לפניכם דברים שכתב ידידיה ז"ל בעלון של שנת תשמ"א (1981). אף שאנו זוכרים את ידידיה כאיש של תורה במובהק, מעניין לקרוא בדברים הבאים עד כמה היה חזק עבורו הקשר שבין תורה ועבודה, ועד כמה ראה גם את עבודת הקרקע כמשמעותית בחייו:

חופשה חקלאית

מעט היסטוריה אישית: בשלהי תשכ"ד יצאנו לשליחות בני"ע בארגנטינה, ומאז נתמקדה עבודתי בתחום החינוך – שנתיים בשליחות, שנה באולפן, שלוש שנים בביה"ס בסעד (ועם לימודים באוניברסיטה), ארבע שנים בתיכון ביבנה, שלוש שנים בהנהלה הארצית של בני"ע בישראל, ושלוש שנים בישיבת הקיבוץ – הרי לכם שש עשרה שנות עבודה רצופות מנותקות מן האדמה (ובמידה מסוימת מן החברה) ומעבודתה.

לא קל היה לשכנע את כל הגורמים כי אמנם יש הכרח וטוב ורצוי הוא כי אעשה לפחות שנה אחת בבית פנימה: היו שאמרו כי זהו "בזבוז", היו שאמרו כי לא אעמוד בכך פיזית, והגדיל לעשות אחד ממורי שטען כי "טרקטוריסטים יש רבים, אך רמי"ם וחוקרים – מעט".

אבל בסופו של דבר נתקבלה בקשתי, ובמוצאי יוה"כ תשמ"א התחלתי בעבודה בבית. תחילתה בחודש של שירות בחדר האוכל, והמשכה בבית-ספר לטרקטוריסטים, ולאחר מכן עבודה בכל החלקות והרבה מן הכלים. בעצם, התחלתי בעבודה על הזחל הישן, הפיאט 80 ז"ל, בו אכלתי הרבה אבק והתחלתי לחוש בטיבה של עבודת האדמה בפועל ממש. היה זה טרקטור נוח לתפעול ואין כמוהו לתלמידים מתחילים. הקשר עם האדמה ישיר, אתה חש בה וקרוב אליה, ועל אף חוסר הנוחיות (היחסית) נהנתי הרבה מן הדיסוק והיעגול בכלי זה. למדתי על חלוקת השדות הפנימית שלנו, התחלתי להכיר את כלי העיבוד...להבין בגריז ופילטר, שמן וסולר – ומדי פעם לקבל הערות הערכה על מראיתי המאובקת...

מן הפיאט זכיתי לעבור אל אחיו הגדול ממנו – הדי-5- בו קבינה ממוזגת, ולו כמה וכמה כוחות סוס נוספים ועצמה לוחשת. במיוחד זכורה לי העבודה בשתיים-שלוש חלקות ששימשו קודם לכן כ"פינות שמיטה", וצימח בהם "ג'ונגל" ממש של עשבים ושרשי עצי הדר, והיה עלי לדסקן כדי להכין לעיבוד. היתה זו תחושה בראשיתית ממש, כאילו אתה מברא יער של צמחי סרק ויוצר חלקת אדמה שבה החום רב על הירוק והצהוב...

אכן, למדתי בשנה זו הרבה: על גידולים ועיבודים, על כלים ומכונות חקלאיות, על טרקטורים ואנשים. דיסקתי, פיררתי, החלקתי ועיגלתי: ערגתי, תיחחתי, כיסחתי והובלתי גזר, מלונים, חיטה ופופקורן, ועוד כהנה וכהנה מלאכות – ויש עוד כאלה אליהן לא הגעתי.

דומני כי לא פחות מן החוויה הישירה שבעבודות השדה השונות – חשתי בקשרים שנקמו בתוך הצוות. היחס מצד כל מי שנתקלתי בו היה לעילא ולעילא, כל אחד רוצה ומוכן לסייע בידך, מקבלים בהבנה את ה"פאשלות" (שאי-אפשר בלעדיהן?) ומוכנים תמיד להסביר, להתחשב – ממש כבמשפחה אינטימית. תודה, איפוא, לכל החברים העוסקים במלאכת הקודש...

דומני כי המסקנה המתבקשת - לקבוע אפשרות זו כנתונה לכל אחד מן העובדים בחוץ, שהרי ההנאה שלמה, ומכוחה של שנה זו נפרנס את עצמנו לאורך השנים שתבואנה – עד ל"חופשה" החקלאית הבאה, בע"ה.

ידידיה כהן ז"ל, צ'יט תשמ"א

מהנעשה בענין האילון

מזה זמן רב שלא דיווחנו על הנעשה בענין, ובהחלט הגיע הזמן לכך, ואני שמחה לעשות זאת. ובכן עברנו את חג הפסח יפה, ונכנסנו לעיצומו של הקיץ המתאפיין בין השאר בהרבה אורחים וילדים לרוב, שאנחנו מקדמים את פניהם בשמחה רבה, אך גם עם עומס הולך ועולה, אשר משפיע על הענין כולו, על מחלקותיו השונות. להלן מידע נחוץ, על ההיערכות המיוחדת שלנו לקיץ:

בכל בו החלטנו להוסיף שעות פתיחה :

ביום שלישי הכל בו יפתח משעה 7.30 עד השעה 18.00 (ולא עד 15.00).

וביום שישי הכל בו ייסגר בשעה 13.30 (ולא ב-13.00).

בנוסף, ערכנו סיור לכל צוות הכל בו במספר קיבוצים באזורנו, ולמדנו הרבה מכל מקום ומקום. הצוות חזר עם מרץ לשינוי ושיפור הכל בו (וחלק מהדברים כבר יושמו). הסיור גם תרם לתחושה של הצוות שאנחנו יכולים להתגאות בכלבו שלנו, הן מבחינת מגוון המוצרים, הן בניקיון ובסדר, וככלל ניתן לומר שהכל בו שלנו עומד בסטנדרטים בהחלט גבוהים, אם כי, כמו שנאמר, תמיד ניתן להשתפר ואת זאת בכוונת הצוות לעשות.

מטבח וחדר אוכל לא קל לעבוד במטבח בחודשי הקיץ החמים. השקענו בתיקון המזגן-ועדין קשה! בניה ערך מדידות זרם חשמל בכל המתחם, ומצא שיש שעות (מהבוקר עד הצהריים) שבהן אנחנו נושקים לשיא צריכת החשמל האפשרית, וזה בהחלט יכול לגרום לתקלות כאלה ואחרות, ולכן אנחנו שוקלים מספר חלופות לפתרון הבעיה.

בעקבות כמה אירועים, החלטנו להכניס מצלמות לתחום המטבח והרמפה בחוץ, בתקווה שלא נזדקק להם. הצוות מקפיד להשאיר את המטבח נעול! ואנחנו מבקשים מכולם לכבד זאת.

בחדר אוכל הוספנו עגלת חימום למזון דיאטטי ודל מלח, והתגובות מציבור לא קטן מאד חיוביות.

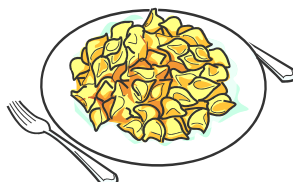
מחלבה בתקופה האחרונה חל גידול משמעותי ביצור מוצרי המחלבה (אולי בעקבות מהפכת הקוטג'?) יש בכל בו מגוון רחב של מוצרים כולל גלידות טעימות, וחשוב להדגיש פעם נוספת כי הייחוד של מוצרי המחלבה שלנו הוא, שאין בהם חומרים משמרים כלל!

קייטרינג השלוחה הזו מתאפיינת ביוזמה ומרץ. כידוע הרחבנו השנה את קווי החלוקה לגנים, אנו מספקים נכון היום מזון לחמש מועצות אזוריות שונות, כ- 1200 מנות ליום. מעבר לזה יש אירועים שונים ושוק שישי שהולך וגדל משבוע לשבוע. הקדמנו את הפתיחה של שוק שישי לשעה 9.30! בימים האחרונים התחלנו לעסוק בנדרש על מנת ליזכות בתו תקן " **איזו 9001** ". מדובר בתקן בין לאומי בתחומים רבים ונרחבים, שקבלתו מעידה על ניהול נכון בכל הקשור לנהלים, תיעוד, טיפול בתקלות ועוד ועוד.

מלבד היתרון בקבלת התקן שמעיד על ניהול ראוי, התקן נדרש על ידי גופים ציבוריים רבים, כמו צה"ל, מוסדות חינוך, ומוסדות ממשלתיים אחרים.

ההדרכה וההטמעה הנדרשות לקבלת התקן ניתנות לנו במחיר מסובסד על ידי משרד המסחר והתעשייה. אני משוכנעת שלכשנסיים את הטיפול בקבלת תו התקן, נוכל לפרוץ קדימה לתחומים נוספים בשלוחת הקייטרינג שלנו.

עד כאן להפעם - אירית ברט

"קול קורא"

ההכנות לקראת בואו של גרעין צבר נכנסות להילוך גבוה. אנו מתחילות לרהט את הבית החם (על הנייר בינתיים - עד שתסתיים הבניה) ומבקשות מכל מי שיש לו חפצים לתרום: רהיטים שונים - ארון ספרים, שולחנות קפה, ספות וכורסאות, טלוויזיות, מקררים וכדומה - נא להתקשר אלינו לפני שמוציאים החוצה.

מתודה, רונית ברט ודניאלה ט'קסון.

סיכום קצר של הדברים שנאמרו ע"י דליה יוחנן בערב ההסברה למשפחות המארחות:

מה זה "גרעין צבר"?

זהו פרויקט שהקימה ומנהלת תנועת הנוער – הצופים בישראל. התוכנית נוסדה לפני 20 שנה, ובמסגרתה מביאה תנועת הצופים מדי שנה צעירים יהודים מחו"ל, הרוצים לשרת בצה"ל. לתוכנית מבנה קבוע: עולים לישראל באוגוסט, נמצאים בקיבוץ במשך 4 חודשים ("תקופת קליטה") בהם מתקיים: אולפן עברית, טיולים, סמינרים ובעיקר הכנה לקראת הגיוס לצה"ל. כל חבר גרעין מקבל משפחה מאמצת. בסוף נובמבר כולם מתגייסים לצה"ל, ליחידות שונות (לא ביחד כגרעין) וממשיכים לגור בקיבוץ, המהווה עבורם בית לכל דבר ועניין. הקיבוץ ממנה צוות האחראי לכל צורכי הגרעין: מדריך חברתי (לירן ניב) אם בית (דניאלה ג'קסון) ורכזת (רונית ברט).

מה תפקידה של המשפחה המאמצת?

יש המעדיפים לומר "משפחה מארחת". זהו אימוץ, במובן של מתן חיבוק ותמיכה לאורך כל השירות הצבאי. המשפחה נותנת לחייל אהבה, תמיכה, דאגה, הקשבה. מה שהייתם רוצים לעשות (או עשיתם) עבור בנכם החייל, זה מה שמצופה מכם לעשות כמשפחה מאמצת. במהלך ארבעת חודשי הקליטה בקיבוץ, המשפחה תתבקש לארח את המאומץ לארוחת ערב אחת במהלך השבוע ואחת- בערב שבת. במידה ונוח לשני הצדדים לארח יותר- גם זה בסדר- בכפוף לתוכניות של הגרעין. החיילים יהיו בסעד כל שבת שנייה (תתפרסם רשימה) ובחגים- הם אמורים להיות אצל קרובי משפחתם ולא בסעד. ובמהלך השירות הצבאי, מכתבים, טלפונים וחבילות יעזרו לחייל הבודד להרגיש קשור ומטופל ויקלו על הקושי האובייקטיבי. בנוסף, קיים הנדבך של הקשר עם הוריו הביולוגיים של המאומץ. במובנים רבים אתם תהיו הקשר שלהם- אליו. קשר טוב איתם יכול להקל על הבנת המאומץ (לעיתים צריך לגשר ביניהם או להיפך, דווקא "להוריד" אותם מהגב שלו...)

לבסוף- אתם, כמשפחה מארחת משמשים המשך הישיר של צוות הגרעין. ה"אחד על אחד" שלכם יכול לעזור לנו לגלות בעיות או קשיים מבעוד מועד ולהתערב או להכניס לתמונה גורמים רלוונטיים במקרה הצורך.

איך אפשר לעזור לגרעין צבר מבלי להיות משפחה מאמצת?

כל אחד יכול לעזור במשהו. בחיוך על השביל, בהתעניינות בשלומם של החבר'ה, בהזמנה לכוס קפה, במתן טרמפ מהקיבוץ החוצה או בחזרה. גם הצוות המלווה יזדקק לעזרה רבה מחברי הקיבוץ. כל חבר ותושב מוזמן לחשוב במה אני יכול להועיל? ולהציע את עזרתו. לדוגמה: לתת שיעור או שיחה מעניינת לגרעין, להדריך טיול, לעשות פעילות כייפית לחבר'ה, להכין ארוחת ערב לגרעין (כדי שהצוות יוכל ללכת הביתה לשעה-שעתיים), לאפות עוגה לימי הולדת, לתקן מדים במוצאי שבת, להציע שירות תיקונים שונים במגורים של הגרעין... כיד הדמיון הטובה.

לסיכום – אימוץ גרעין צבר מזמן לקיבוץ סעד חוויה ציונית, מאתגרת ומרתקת. התרומה היא גם בקליטת עליה וגם בעזרה לצה"ל לקלוט ולסייע לעולים חדשים.

הודעות

תזכורת: ביום שלישי הקרוב, ב' באב, אחר-צהריים נתגייס לעזרת "חסד אמיתי" בארזת חבילות מזון, באיסוף קופות-הצדקה מבתי החברים ובספירת הבקבוקים למחזור-שפדיונם קודש ל"חסד אמיתי".

נפגש בחדר האוכל הימני החל מן השעה 17:00 אחר הצהריים.

*****

הכנסת אורחים וצונד שבת

נסעת לשבת – אשריך וטוב לך, ורק תתענג, אך זכור – כמוך, הנוסע, יש גם הבאים לשבות כאן את השבת. וכדי לעזור להם (וגם לך הרי יש לפעמים אורחים), אנא בטובך – נסעת – הודעת! תודה לאל בית-הכנסת נעשה צפוף יותר ויותר. אנא-הודע ליצחק שהם באים הינך נוסע לשבת, וכך תוכל לעזור ולקיים מצוות הכנסת אורחים מכובדת ומענגת.

צאתכם לשלום ושובכם לשלום עוד יותר,

יחזקאל.

*****

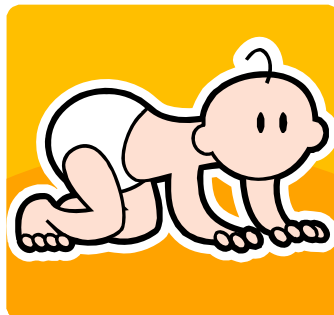
צ'יבור האופים באינטרנט.

עקב הצטברות של עלויות שונות ועדכון תעריפים אנו מעלים את תעריף הגלישה באינטרנט: למנוי חדש (עד שנתיים) – 60 ₪ לחודש (במקום 56 ₪ לחודש) למנוי ותיק (מעל שנתיים) – 50 ₪ לחודש (במקום 46 ₪ לחודש)

"אינטרנט נקי" של חברת "מורשת" – 12 ₪ לחודש במקום 10 ₪ לחודש. זו גם הזדמנות להזכיר את השירות הנ"ל בעיקר בחופש הגדול כאשר הילדים בבית. ניתן להצטרף ע"י פנייה לדוד פולק.

במרכה, יחידת האמש

לאביבה ושעיה לב
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנכדה
בת לשגיא ואביבית לב

לחנה'לה וטוביה אלברט
לסבתא רחל סימון
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנכד-הנין
בן לרבקי ויוני פסדר